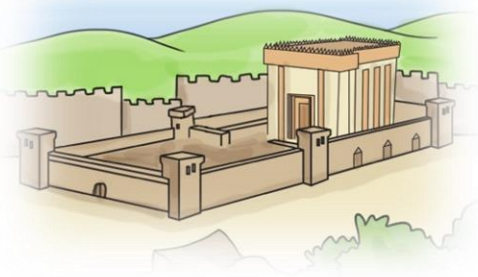

דִּן קְרִיאָה לַפְּרָשָׁה

זֶה סוּד – נִצְבִּים

”אָמָא, חֲנִי אוֹמֶרֶת שֶׁהִיא יוֹדַעַת

מָתִי יָבוֹא הַמָּשִׁיחַ,

אָבֵל הִיא לֹא מַגָּלָה. יָכוֹל לִהְיוֹת?”

אָמָא חִיָּכָה וְאָמְרָה:

הִיא לֹא בִּפְאֻמַּת יוֹדַעַת. אָף אֶחָד לֹא יוֹדַע.

מוֹעֵד הַגָּאֻלָּה הוּא סוּד, שֶׁעָלִיו נֶאֱמָר:

”הַנִּסְתָּרוֹת לִשְׁם אֱלֹהֵינוּ”

רַק אֱלֹהִים לְבַדּוֹ יוֹדַע זֹאת.

מָה שֶׁאֲנִיחֵנוּ יוֹדְעִים הוּא,

שֶׁבְּכוּחֵנוּ לְקִרְבֵּי אֶת הַגָּאֻלָּה

עַל יְדֵי תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים.

זֶה ‘הַנִּגְלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ’.

אֵלֶּה הַדְּבָרִים שֶׁאֲנִיחֵנוּ צְרִיכִים לְדַעַת.